

Vârșnicul M. Russell Ballard
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Stai în barcă și ține-te bine!

Dacă rămânem concentrați asupra Domnului, vom obține promisiunea unei binecuvântări deosebite.

Recent, un prieten de-al meu s-a dus cu fiul său într-o excursie cu barca de-a lungul râului Colorado, prin canionul Cataract, situat în sud-estul statului Utah. Canionul este celebru pentru apele sale înspumate și rapide, care străbat 23 de km și care pot fi foarte periculoase.

Pregătindu-se pentru aventura lor, ei au citit cu atenție site-ul National Park Service, care conține informații importante despre cum să te pregătești și care sunt pericolele ascunse întâlnite des.

La începutul excursiei, un ghid experimentat care cunoaște râul a explicat instrucțiuni importante legate de siguranță, subliniind trei reguli cheie care urmau să asigure siguranța grupului care călătorea pe apele rapide. „Regula numărul unu: stai în barcă! Regula numărul doi: poartă întotdeauna o vestă de salvare! Regula numărul trei: ține-te mereu cu ambele mâini!” Apoi, el a spus din nou, cu un ton și mai apăsător: „Mai presus de toate, amintiți-vă regula numărul unu: stai în barcă!”

Această excursie îmi amintește de călătoria noastră din viața muritoare.

Cei mai mulți dintre noi trec prin perioade în viață ale căror ape liniștite sunt apreciate. În alte perioade, întâlnim ape înspumate și rapide care sunt, din punct de vedere metaforic, comparabile cu cele care se găsesc în partea lungă de 23 de km a canionului Cataract – încercări care pot include probleme de sănătate fizice sau psihice, moartea unei persoane iubite, vise și speranțe neîmplinite și – pentru unii – chiar o criză de credință apărută când trebuie să înfrunte problemele, dilemele și îndoielile vieții.

Domnul, în bunătatea Sa, ne-a oferit ajutor, inclusiv o barcă, lucruri esențiale, precum vesta de salvare și ghizi experimentați care cunosc râul și ne oferă îndrumare și instrucțiuni legate de siguranță, pentru a ne ajuta să înaintăm pe râul vieții către destinația noastră finală.

Haideți să ne gândim la regula numărul unu: „Stai în barcă!”

Președintele Brigham Young folosea de obicei expresia „vechea corabie Sion” ca metaforă pentru Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

El a spus odată: „Suntem în mijlocul oceanului. O furtună se apropie și, precum spun marinarii, aceasta trudește din greu. «Nu voi rămâne aici», a spus unul; «Nu cred că aceasta este „corabia Sion”». «Dar suntem în mijlocul oceanului.» «Nu îmi pasă, nu voi rămâne aici.» Acesta își dă jos haina și sare peste bord. Oare nu se va îneca? Ba da. Așa se va întâmpla și cu cei care părăsesc această Biserică. Este «vechea corabie Sion», să stăm în ea!”¹.

Altă dată, președintele Young a spus că el își făcea griji și pentru oamenii care își pierdeau calea atunci când erau binecuvântați – când viața era bună. „Pe o vreme calmă, când vechea corabie a Sionului navighează cu o briză blândă [și] când totul este liniștit pe punte, atunci unii dintre frații doresc să meargă cu bărcile de salvare pentru... a înota și unii se înecă, alții se rătăcesc și alții se întorc la corabie. Haideți să rămânem în vechea corabie și ea ne va duce [în siguranță] în port; iar voi nu trebuie să vă îngrijorați”².

În cele din urmă, președintele Young le-a amintit sfinților: „Noi suntem pe vechea corabie Sion... [Dumnezeu] se află la cârmă și va rămâne acolo... Totul este bine, cântați aleluia, căci Domnul este aici. El dă ordine, îndrumă și conduce. Dacă oamenii vor avea încredere totală în Dumnezeu, nu își vor uita legămintele și nici pe Dumnezeu, El ne va îndruma în mod drept”³.

Date fiind încercările pe care le avem astăzi, cum facem să rămânem pe vechea corabie Sion?

Iată cum! Trebuie să trecem printr-un proces de convertire continuă mărindu-ne credința în Isus Hristos și în Evanghelia Sa de-a lungul

întregii noastre vieți – nu doar o dată, ci constant. Alma a întrebat: „Și acum iată, vă spun vouă, frații mei [și surorile mele], dacă voi ați simțit o schimbare în inima voastră și dacă ați simțit dorința să cântați cântecul iubirii mântuitoare, vreau să vă întreb, puteți să simțiți astfel acum?”⁴.

Ghizii experimentați care cunosc râul pot fi astăzi asemănați cu apostolii și profeții Bisericii și cu conducătorii locali inspirați ai preoției și ai organizațiilor auxiliare. Ei ne ajută să ajungem în siguranță la destinația noastră finală.

Recent, am ținut o cuvântare în cadrul seminarului pentru noii președinți de misiuni și i-am sfătuit pe acești conducători:

„Ajutați-i pe cei care slujesc în misiunea dumneavoastră să acorde atenție conducătorilor Bisericii... Noi nu vă vom conduce și nu putem să vă conducem pe o cale greșită.

Și, pe măsură ce îi învățați pe misionarii dumneavoastră să ne acorde atenție, învățați-i să nu îi urmeze niciodată pe cei care cred că știu mai multe despre administrarea treburilor Bisericii decât... știu Tatăl Ceresc și Domnul Isus Hristos” prin intermediul conducătorilor preoției care dețin cheile necesare pentru a prezida.

Am descoperit pe parcursul slujirii mele că cei care s-au pierdut [și] au devenit confuzi sunt, de obicei, cei care au uitat cel mai des... că, atunci când Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece vorbesc într-un glas, acela este glasul Domnului care dă instrucțiuni pentru acea perioadă. Domnul ne amintește: «Fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, este același lucru» [D&L 1:38]⁵.

Cu alte cuvinte, ei părăsesc vechea

corabie Sion – ei o părăsesc; ei devin apostatați. Din nefericire, deseori, atât ei, cât și familiile lor, suportă consecințe nedorite de scurtă și lungă durată.

Conducătorii locali ai Bisericii, asemenea ghizilor experimentați care cunosc râul, au învățat din experiențele vieții, au fost instruiți și au avut ca mentori apostoli și profeți și alți oficialități generali ai Bisericii și, mai ales, au fost instruiți de Însuși Domnul.

Anul acesta, cu o altă ocazie, m-am adresat tinerilor adulți ai Bisericii în cadrul adunării de devoțiune organizată de SEB în luna mai. Le-am spus:

„Am auzit că unii oameni gândesc despre conducătorii Bisericii că trăiesc într-un «balon». Ceea ce ei uită este faptul că noi suntem bărbați și femei care avem multă experiență și am trăit în viețile noastre în multe locuri și am lucrat cu mulți oameni de condiții diferite. Sarcinile noastre din prezent ne cer să călătorim pe întreg globul, unde întâlnim conducători politici, religioși, din domeniul afacerilor sau cel umanitar. Deși am vizitat [conducători de la] Casa Albă [din] Washington, D.C., și conducători ai națiunilor [și conducători religioși] din întreaga lume, am vizitat, de asemenea, cele mai umile [familii și oameni] de pe pământ...

Când vă gândiți cu atenție la viața și slujirea noastră, veți fi de acord, probabil, că noi vedem și cunoaștem lumea în moduri în care puțini alții o fac. Vă veți da seama că noi trăim într-un «balon» mult mai puțin decât majoritatea oamenilor...

Totuși, există ceva cu privire la înțelepciunea personală și combinată a [conducătorilor Bisericii] care ar trebui să vă asigure o oarecare siguranță. Am trecut prin multe experiențe, inclusiv consecințele diferitelor legi și reguli, dezamăgiri, tragedii și decese în familiile noastre. Înțelegem ceea ce se întâmplă în viețile voastre”⁶.

Împreună cu regula numărul unu pe care am explicat-o, amintiți-vă regulile doi și trei: întotdeauna poartă o vestă de salvare și ține-te cu ambele mâini. Cuvintele Domnului se găsesc în scripturi și în învățăturile apostolilor și profeților. Ele ne oferă sfaturi și îndrumare care, atunci când sunt urmate, vor acționa precum vestele de salvare spirituale și ne vor ajuta să învățăm cum să ne ținem cu ambele mâini.

Ar trebui să devenim ca fiii lui Mosia care „se întăriseră în cunoașterea adevărului”. Noi putem deveni bărbați și femei „cu bună înțelegere”. Acest lucru poate fi îndeplinit doar dacă „[cercetăm] scripturile cu sârguință, pentru ca [noi] să [putem] cunoaște cuvântul lui Dumnezeu”⁷.

Cercetând scripturile și cuvintele din trecut și prezent ale apostolilor și profeților, trebuie să ne concentrăm să studiem, să trăim și să iubim doctrina lui Hristos.

În afară de a ne dezvolta obiceiul de a studia zilnic scripturile, trebuie să fim asemenea fiilor lui Mosia și să ne dedăm „la multă rugăciune și post”⁸.

Se pare că aceste lucruri care nu pot fi măsurate cu ușurință sunt de o mare importanță. Fiți concentrați

asupra lucrurilor simple și evitați distragerile.

Cunoscând persoane care nu au rămas în barcă și nu s-au ținut cu ambele mâini în perioadele de încercări și probleme sau care nu au rămas în barcă în perioadele de relativ calm, am observat că mulți dintre ei au pierdut din vedere principalele adevăruri ale Evangheliei – motivele pentru care ei s-au alăturat Bisericii în primul rând; motivele pentru care au rămas complet devotați standardelor Evangheliei, punându-le în practică în viețile lor și binecuvântându-i pe alții prin slujirea făcută cu devotament și consacrare; și modurile în care Biserica a reprezentat pentru viețile lor „un loc al creșterii și hrănirii spirituale”⁹.

Joseph Smith ne-a învățat acest adevăr esențial: „Principiile fundamentale ale religiei noastre [sunt] mărturia apostolilor și profeților cu privire la Isus Hristos, «că El a murit, a fost înmormântat și S-a ridicat din nou, în a treia zi, și S-a înălțat la cer»; și toate celelalte lucruri care țin de religia noastră sunt numai anexe ale acesteia”¹⁰.

Dacă rămânem concentrați asupra Domnului, vom obține promisiunea

unei binecuvântări deosebite:

„Prin urmare, trebuie să înaintați cu fermitate întru Hristos, având o strălucire perfectă a speranței și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii. Prin urmare, dacă înaintați ospătându-vă din cuvântul lui Hristos și îndurați până la sfârșit, iată, astfel a spus Tatăl: Voi veți avea viața veșnică”¹¹.

Uneori, sfinți din zilele din urmă credincioși și simpatizanți onești încep să se concentreze asupra „anexelor” în loc să se concentreze asupra principiilor fundamentale. Satana ne ispăște să devenim distrași de la mesajul simplu și clar al Evangheliei restaurate. Cei care sunt distrași în acest mod renunță, deseori, să mai ia din împărtășanie, deoarece devin interesați, chiar absorbiți, de practicile și învățăturile mai puțin importante.

Alții se concentrează asupra întrebărilor și îndoielilor pe care le au. Desigur, o persoană care are întrebări și îndoieli nu este opusul unui ucenic devotat. Recent, Consiliul Primei Președinții și al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli a declarat: „Înțelegem că, din când în când, membrii Bisericii vor avea întrebări despre doctrina, istoria sau practicile Bisericii. Membrii sunt totdeauna liberi să pună astfel de întrebări și să caute cu sinceritate o înțelegere mai mare”¹².

Amintiți-vă, însuși Joseph Smith a avut întrebări care au dus la începerea restaurării. El a fost un căutător al adevărului și, asemenea lui Avraam, a găsit răspunsurile la cele mai importante întrebări ale vieții.

Întrebările importante se concentrează asupra a ceea ce contează cel mai mult – planul Tatălui Ceresc și ispășirea Salvatorului. Căutarea noastră ar trebui să ne facă să devenim mai buni, blânzi, iubitori, iertători,

răbdători și ucenici devotați. Așa cum Pavel ne-a învățat, trebuie să fim dispuși să „[ne purtăm] sarcinile unii altora, și [vom] împlini astfel legea lui Hristos”¹³.

A purta povara altcuiva include a-i ajuta, a-i sprijini și a-i înțelege pe toți, inclusiv pe cei bolnavi, infirmi, săraci în duh și în trup, pe cel care caută și pe cel tulburat și, de asemenea, pe alți membri care sunt ucenici – inclusiv pe conducătorii Bisericii care au fost chemați de Domnul să slujească o perioadă.

Dragi frați și surori, stați în barcă, folosiți vesta dumneavoastră de salvare, țineți-vă cu ambele mâini. Evitați distragerile. Și dacă oricare dintre dumneavoastră a căzut din barcă, noi vă vom căuta, vă vom găsi, vă vom sluji și vă vom aduce înapoi în siguranță pe vechea corabie Sion, unde Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul Isus Hristos se află la cârmă și ne vor ghida în mod drept, lucru despre care depun mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 82–83.
2. Brigham Young, „Discourse”, *Deseret News*, 27 ian. 1858, p. 373.
3. Brigham Young, „Remarks”, *Deseret News*, 18 nov. 1857, p. 291.
4. Alma 5:26.
5. M. Russell Ballard, „Mission Leadership” (seminar pentru noii președinți de misiune, 25 iun. 2014), p. 8.
6. M. Russell Ballard, „Be Still, and Know That I Am God” (adunare de devoțiune organizată de Sistemul Educațional al Bisericii, 4 mai 2014); lds.org/broadcasts.
7. Alma 17:2.
8. Alma 17:3.
9. Scrisoare din partea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, 28 iunie 2014.
10. Joseph Smith, *Elders' Journal*, iulie 1838, p. 44.
11. 2 Nefi 31:20.
12. Scrisoare din partea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, 28 iunie 2014.
13. Galateni 6:2.

Vârstnicul Richard G. Scott

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Faceți din exercitarea credinței prioritatea dumneavoastră principală

În ciuda tuturor încercărilor dificile din viață, trebuie să ne facem timp să ne exercităm credința în mod activ.

Când Adam și Eva erau în Grădina Edenului, tot ceea ce aveau nevoie pentru hrana zilnică le era oferit din abundență. Nu aveau dificultăți, provocări sau durere. Pentru că nu avuseseră niciodată parte de momente dificile, nu știau că puteau fi fericți. Nu avuseseră niciodată parte de frământări, așadar nu puteau simți pace.

În cele din urmă, Adam și Eva au încălcat porunca de a nu mânca din fructul pomului cunoașterii binelui și răului. Făcând aceasta, ei nu se mai aflau într-o stare de nevinovăție. Au început să înțeleagă principiile opoziției. Au început să aibă parte de boli care le-au afectat sănătatea. Au început să simtă atât tristețe, cât și bucurie.

Deoarece Adam și Eva au luat din fructul interzis, în lume a pătruns cunoașterea binelui și răului. Alegerea lor a făcut posibil ca fiecare dintre noi să vină pe acest pământ pentru a fi

încercat și testat.¹ Suntem binecuvântați cu libertatea de a alege, care este abilitatea noastră de a lua decizii și de a deveni responsabili pentru acele decizii. Căderea a făcut posibil să avem parte în viețile noastre atât de bucurie, cât și de tristețe. Putem înțelege sentimentul de pace deoarece avem parte de frământări.²

Tatăl nostru din Cer a știut că ni se va întâmpla acest lucru. Totul face parte din planul perfect al fericirii întocmit de El. El a pregătit o cale, prin viața Fiului Său, Isus Hristos, Salvatorul nostru, care a fost perfect supus, ca ispășirea Lui să biruie toate dificultățile de care am putea avea parte în viața muritoare.

Trăim în vremuri dificile. Nu este nevoie să menționez toate sursele răului din lume. Nu este necesar să descriu toate posibilele încercări și dureri care fac parte din viața muritoare. Fiecare dintre noi cunoaște în detaliu